

ת"פ 59011/05/13 - מדינת ישראל נגד מארין רקנאטי, שי רקנאטי

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 59011-05-13

01 מרץ 2016

לפני:

כב' השופט אורן שגב

המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד ישראל שניידרמן

-

הנאשמים:

1. מארין רקנאטי
2. שי רקנאטי
ע"י ב"כ: עוה"ד אפרת דויטש וענבל פרלמוטר דורי

החלטה

1. בפניי בקשתו של הנאשם 2 (להלן - "מר רקנאטי") להורות על ביטול הרשעתו, וזאת לאחר שבישיבת 29.02.16, הורשעו הוא ורעייתו, הנאשמת 1 (להלן - "הגב' רקנאטי"), בביצוע עבירות של העסקת 2 עובדות זרות, ללא היתר, על פי הודאתם. באותה ישיבה ניתן גזר דין כנגד הגב' רקנאטי.
2. טיעונו המרכזי של הנאשם, בתמצית, הנו כי הותרת הרשעתו על כנה, תפגע בו ובמשלח ידו באופן בלתי מידתי, ביחס לעבירה שבביצועה הורשע. בעניין זה טענה הסניגורית כי מדובר באדם נורמטיבי, שמרבה בפעילות פילנטרופית למען הקהילה; אדם שמעולם לא הורשע בעבירה על חוק עובדים זרים או על חוק כלשהו; אדם שהפנים את חומרת העבירות שבביצוע, וזאת לאור הודייתו בביצוען בהזדמנות הראשונה והעובדה שבכך גם חסך זמן שיפוטי ולא פגע בזכויותיהן הסוציאליות של העובדות שהעסיק שלא כדין.
3. עוד טענה כי יש לראות בהסדר הטיעון שהושג עם רעייתו כהסדר שמשקף התייחסות גם לאינטרס הציבורי, וזאת בשל עצם הרשעתה ולאור גובה הקנס שהושת עליה (פי 3 מכפל הקנס המנהלי).
4. הסניגורית התמקדה בכך שמר רקנאטי עוסק בשני תחומים רווי רגולציה: הוא הבעלים וסגן יו"ר קבוצת הכדורסל מכבי ת"א ובנוסף הוא אחד מבעלים של חברת ש.ש. נפתלי השקעות בע"מ, שדרך חברה נוספת, מחזיקה ב 51% מהבעלות על ערוץ 10. תחומי הספורט והתקשורת, טענה, הנם תחומים המוסדרים בדין ובאמצעות תקנוני התאגדות, ומכילים התייחסות לסוגיית הרשעתם של נושאי משרה ודירקטורים בפלילים.
5. בתמיכה לטענותיה, הגישה הסניגורית לבית הדין את שני המסמכים הרלוונטיים לעניינו של מר רקנאטי: האחד -

עמוד 1

תקנון ההתאגדות של ישראל 10 - שידורי הערוץ החדש בע"מ (להלן - **"תקנון ערוץ 10"**); והשני תקנון חברת החדשות של הערוץ השלישי בע"מ (להלן - **"תקנון חדשות 10"**).

6. הסניגורית הפנתה לסעיף 20.7 לתקנון ערוץ 10, אשר קובע, בין היתר, כי כהונתו של דירקטור תפקע "אם הורשע בפסק דין בביצוע איזו מבין העבירות לפי חוק העונשין או לפי חוק ניירות ערך, המנויות בחוק או אם יורשע בעבירה המצוינת בסעיף 41(א) לחוק הרשות השנייה".

7. כמו כן הפנתה לסעיפים 77 ו- 78 לתקנון חדשות 10, אשר קובעים, בין היתר, כי לא יהיה כשיר לשמש כדירקטור, "מי שהורשע בעבירה שלדעת היועץ המשפטי לממשלה יש עמה קלון" (ס"ק ה), ובהתאם, כי משרת דירקטור תתפנה בהתקיים האמור בסעיף 77(ה), כאמור לעיל. הסניגורית הטעימה כי סעיפים אלה מאמצים, למעשה, את סעיף 67 (המפנה לסעיף 9(א) לחוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו).

8. עוד הטעימה, כי מתקיימים בנאשם 2 התנאים שנקבעו בפסיקת בתי המשפט הדנה בהימנעות מהרשעה, קרי, הפגיעה בנאשם כתוצאה מההרשעה תהיה חמורה וסוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה על הרשעה. בהקשר זה טענה, כי משהגב' רקאנטי הורשעה על פי הודאתה והוטל עליה קנס כספי נכבד, הרי שהתא המשפחתי כבר נושא הן בהרשעה והן בעונש.

9. עוד הוסיפה כי עסקינן בעבירה מנהלית, אשר דרך המלך לגביה ע"פ בג"צ אפרתי היא הליך מנהלי. לשון אחר, מי שהוכח לגביו כי ביצע את העבירה, יוכל ליהנות מהיעדר כתם של הרשעה פלילית.

10. לאור כל האמור לעיל, טענה כי הונחה תשתית מספקת להורות על שליחתו של הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר, וזאת על מנת שתונח בבית הדין התמונה המלאה ביחס למר רקנאטי. הסניגורית הפנתה בעניין זה לשורה של החלטות שיצאו מלפני שופטיה של אכסניה זו, לפיהן הופנו נאשמים לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר.

11. הסניגורית חתמה את דבריה בהפנייה להוראותיו לסעיף 72 לחוק העונשין, שעניינו סמכותו של בית המשפט להסתפק במתן התחייבות להימנע מעבירה כחלופה עונשית.

דין והכרעה

אקדים ואציין, כי לאחר ששקלתי את בקשת הנאשם 2, הגעתי לכלל מסקנה, כי דינה להידחות, וזאת מן הטעמים המפורטים להלן.

12. האפשרות לבטל הרשעה נדונה בפסק דין מקיף על ידי בית הדין הארצי בע"פ 57160-01-14 **מדינת ישראל נ' חדוות הורים בע"מ ואח'** (ניתן ביום 08.11.14) (להלן - **"הלכת חדוות הורים"**).

13. בהלכה זו חזר בית הדין הארצי על קביעותיו בע"פ 6291-05-10 **א. כפיר אחזקות בע"מ - מדינת ישראל**, מיום 31.1.12; כן ראו את ע"פ 50155-08-10 **חברת השמירה בע"מ - מדינת ישראל**, מיום 6.11.12; ע"פ 31808-03-13 **מדינת ישראל - י.ג. פרץ בע"מ**, מיום 5.2.14.

14. נביא להלן את עיקרי הדברים כלשונם:

"הסמכות לבטל הרשעה מופעלת על ידי בתי המשפט במשורה, תוך שמירת נקודת המוצא כי אדם אשר הוכחה אשמתו בהליך פלילי - יש להרשיעו בדין. ההרשעה מהווה פועל יוצא מהפרת הנורמה הפלילית ומסייעת למיצוי ההליך הפלילי ותכליותיו. יישום נקודת המוצא מאפשר הליך אכיפת חוק תקין ושוויוני. בנוסף, הקפדה על עצם ההרשעה נדרשת לצורך העברת המסר ההרתעתי הרצוי..."

משכך, הסמכות להורות על ביטול הרשעה אמורה להיות מופעלת במקרים חריגים בלבד, בהם מתקיימות נסיבות יוצאות דופן המצדיקות זאת (ר"ע 432/85 רומנו נ. מדינת ישראל, מיום 21.8.85; להלן - עניין רומנו; ע"פ 2083/96 כתב נ. מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997); להלן - עניין כתב; ע"פ 9893/06 לאופר נ. מדינת ישראל, מיום 31.12.07; עניין קליין).

נסיבות יוצאות דופן כאמור עשויות להיות נסיבות בהן "אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה" (עניין רומנו; ע"פ 3301/06 ביטי נ. מדינת ישראל, מיום 31.10.06), היינו נסיבות בהן "עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של הרשעה פלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין התועלת שתצמח לחברה ולאינטרס הציבורי מקיומה של הרשעה" (עניין קליין).

על פי ההלכה הפסוקה, קיימים שני תנאים מצטברים להימנעות מהרשעה - האחד, כי ההרשעה פוגעת פגיעה חמורה בשיקום הנאשם; השני, כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על הרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (עניין כתב). נדרש לפיכך איזון עדין, בין האינטרסים הציבוריים הרלוונטיים וביניהם הצורך בהרתעת הרבים, הוקעה חברתית ואכיפה שוויונית, לבין הנזק הצפוי לנאשם הספציפי כתוצאה מעצם ההרשעה

(הלכת חדוות הורים, סעיף 27 לפסק הדין)

15. בית הדין הארצי אף עמד על השלכתו של תיקון 113 על האפשרות להימנע מהרשעה וציין, כי

"השיקול המרכזי המנחה את בית המשפט בהחלטה שלא להרשיע את הנאשם הוא יחס בלתי מידתי בין התועלת שבהרשעת הנאשם לבין הנזק שעתידי להיגרם לו כתוצאה מכך..."
(הלכת חדוות הורים, סעיף 28 לפסק הדין)

ומן הכלל אל הפרט

16. בהתחשב בכל האמור לעיל, ולאחר ששבתי ושקלתי את טיעוני הצדדים, לא מצאתי כי הונחה בפניי תשתית ראייתית שיהיה בה כדי לבטל את הרשעתו של הנאשם 2, שכן לא השתכנעתי כי מתקיימים התנאים החריגים המצדיקים זאת, ואסביר.

17. ראשית לכל, הפניית נאשם לקבלת תסקיר מבחן מתבקשת שעה שבפני בית הדין מונחת תשתית ראייתית מינימאלית שעל בסיסה, מתקיים לדעתו יסוד לכאורה לביטול הרשעה. תסקיר המבחן הכרחי במקרים אלה, על מנת לקבל תמונה כוללת ביחס לנאשם ועל מנת ששירות המבחן יחוזה דעתו המקצועית ביחס ליתרונות והחסרונות שבהטלת צו מבחן עליו.

18. כך, לשם דוגמא, יצאו מספר החלטות מבית דין זה, בהן היה ברור כי עלול להתרחש נזק וודאי לנאשם, לו תיוותר הרשעתו על כנה, בשל העובדה שמתוקף משלח ידו הוא נדרש להרבות בנסיעות לארה"ב, אשר דורשת מישראלים

המבקשים אשרת כניסה לתחומה להצהיר האם אי פעם הורשעו בעבירה פלילית מסוג כלשהו (ללא הבחנה בסוג העבירה). ראו: הע"ז 41910-02-11 מדינת ישראל נ' ארי כץ (ניתן ביום 28.02.16) וכן הע"ז 3145-06-12 מדינת ישראל נ' מרק זנדמן ואח' (ניתן ביום 29.10.15).

19. כך גם במקרה בו נסיבותיו האישיות-משפחתיות של נאשם העלו חשש כי הרשעתו תסב לו ולמשפחתו נזק בלתי מידתי (ת"פ 32256-08-12 מדינת ישראל נ' פיטוסי. ניתן ביום 28.02.16).

20. במקרה דנן, אין חולק, כי מר רקאנטי הנו אדם נורמטיבי, וטענת הסניגורית כי מעולם לא דבק בו רבב, לא נסתרה. עוד מקובלת עלי עמדתה העקרונית של הסניגורית, כי הודאתו של הנאשם בעובדות כתב האישום מצביעה כי הפנים את העבירה שביצע, ואוסף כי הזמן שחלף מאז ביצוע העבירה ועד היום, ללא כל עבירה נוספת על חוק עובדים זרים, מלמדת אף היא כי הוא ורעייתו אכן הפיקו את הלקח.

21. לאור האמור לעיל, וכמקובל אצל אנשים נורמטיביים שזהו להם המפגש הראשון עם המשפט הפלילי, התסקירים שמתקבלים בעניינם חיוביים. אלא, שקודם לכן, כפי שצינתי לעיל, צריכה להתקיים תשתית ראשונית, ובמנותק מהתסקיר, כי הפגיעה בנאשם או במשלח ידו, לו תיוותר ההרשעה על כנה, תסב לו נזק שאינו בהלימה לעבירה בה הורשע.

22. אין זה המצב בענייננו. שני התקנונים אליהם הפנתה הסניגורית מצביעים כי לא צפוי להיגרם למר רקאנטי כל נזק קונקרטי, מעבר לנזק האינהרנטי והברור שנגרם לכל אדם שמורשע בדין, קל וחומר אדם נורמטיבי.

23. סעיף 20.7.7 לתקנון ערוץ 10 עוסק במפורש בהרשעה בעבירה המנויה בחוק העונשין או בחוק ניירות ערך ואילו סעיף 77(ה) עוסק בעבירה שלדעת היועמ"ש יש עמה קלון.

24. בענייננו, משמדובר על עבירה מסוג עוון, שהנה עבירה מנהלית במקורה, לא מתעורר חשש כאמור, ובכל אופן הדבר לא נטען ע"י הנאשם, וממילא לא הובאה כל ראשית ראיה כי מדובר בעבירה שקיים סיכון כלשהו לגביה כי ייקבע כי יש קלון בצדה.

25. לאור האמור לעיל, לא מצאתי כי הנאשם הניח את התשתית המספיקה על מנת להצביע על נזק קונקרטי שייגרם לו או למשלח ידו ועל כן לא מצאתי כי מתקיים צידוק לשלוח את הנאשם לקבלת תסקיר מבחן.

26. לא נעלמו מעיני נימוקי הסניגורית בנוגע לכך שהתא המשפחתי "שילם את המחיר", הן בפן של הרשעה והן בפן של העיצום הכספי, אלא שבהתאם להלכה הנוהגת, אין מדובר בשיקול רלוונטי לביטול הרשעה של מי שנמצא חייב בדינו.

27. ביחס לטענה כי מדובר בעבירה מנהלית, אציין, כי החלטת המדינה להחמיר במדיניות הננקטת ביחס לעבירה של העסקת עובד זר, במובן זה, מקום בו היה נהוג להסתפק בהטלת קנס מנהלי, מוגשים היום כתבי אישום, היא הנותנת, כי מדובר בעבירה שהמחוקק ראה בה כעבירה חמורה, ואשר לגביה ביקש להעביר מסר מרתיע.

28. לא אסיים מבלי לציין, כי טיעוני הנאשם, שנדחו בהחלטתי זו בהיבט של ביטול הרשעה, רלוונטיים בהיבט של הטיעונים לעונש, וככל שיועלו, בית הדין ישקול אותם בכובד ראש.

29. לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

למזכירות -

30. החלטתי זו תישלח בהקדם לצדדים גם באמצעות הפקס.

31. בשים לב לעובדה שכתב האישום הוגש בשנת 2013, ובהתאם להנחיית נשיא בית המשפט העליון (בדימ'), כב' השופט אשר גרוניס, בדבר החשת הטיפול בתיקים פליליים, אני קובע את הטיעונים לעונש ליום 15.03.16 בשעה 14:00.

ניתנה היום, כ"א אדר א' תשע"ו, (01 מרץ 2016), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.